

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 215.043 van 12 september 2011
in de zaak A. 193.917/IX-6505**

In zake : XXXX

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Financiën

Tussenkommende partij :

XXXX

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 10 september 2009, strekt tot de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 14 januari 2009 waarbij XXXX wordt bevorderd tot directeur bij een fiscaal bestuur te Brussel-district B en waarbij XXXX wordt bevorderd tot directeur bij een fiscaal bestuur te Antwerpen-district A.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkommende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 27 oktober 2009.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een verslag opgesteld.

De tussenkomende partij en de verzoeker hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 30 mei 2011.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker, en inspecteur Jan De Vleeschouwer, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 7 november 2002 worden verschillende betrekkingen van directeur bij een fiscaal bestuur in competitie gesteld voor mutatie of bevordering.

Op 26 november 2002 kandideert de verzoeker voor 8 van de voormelde betrekkingen, waaronder deze te Brussel-district B, Gent-district Brugge en Antwerpen-district A.

Zowel de gewestelijk directeur van de verzoeker als de directeur-generaal van de directe belastingen brengen een negatief advies uit over verzoekers kandidatuur.

3.2. Op 27 mei 2003 wordt door de administratie der directe belastingen aan het directiecomité voorgesteld om de verzoeker, gelet op de voormelde negatieve beoordelingen, niet te bevorderen tot directeur bij een fiscaal bestuur. Bij het onderzoek van de kandidaturen op 11 juni 2003 sluit het directiecomité zich bij dit standpunt aan en wordt de verzoeker niet voorgesteld voor bevordering. De bevorderingsvoorstellen worden op 8 september 2003 betekend aan de kandidaten.

3.3. Naar aanleiding van een door de verzoeker op 18 september 2003 ingediend bezwaarschrift wordt de bevorderingsprocedure hernomen vanaf de vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten. De nieuwe voorstellen, die inhoudelijk dezelfde zijn als die van 27 mei 2003, worden op 22 juni 2004 betekend aan de kandidaten.

3.4. Nadat de verzoeker op 29 juni 2004 opnieuw bezwaar heeft aangetekend tegen de benoemingsvoorstellen, waarbij hij aan het directiecomité vraagt om gehoord te worden, stelt de directeur-generaal van de directe belastingen in een nota aan het directiecomité dat uit een geactualiseerd advies van de gewestelijk directeur blijkt dat zich recent een positieve evolutie heeft voorgedaan in het functioneren van de verzoeker. Gelet op deze positieve evolutie wordt op 13 oktober 2004 onder meer voorgesteld om de verzoeker te bevorderen tot directeur bij een fiscaal bestuur te Gent-district Brugge.

In afwachting van zijn bevordering wordt de verzoeker op 1 juli 2005 aangesteld als directeur te Gent-district Brugge.

3.5. Door problemen in verband met de personeelsplannen wordt slechts op 17 januari 2006 aan de minister een ontwerp van besluit voorgelegd tot

benoeming van XXXX, de verzoeker en XXXX tot directeur bij een fiscaal bestuur.

3.6. Op 28 september 2006 stuurt de minister het dossier terug naar de administratie met de vraag om de benoemingsvoorstellen in overeenstemming te brengen met de bepalingen van de artikelen 20quinquies, § 3, en 20sexies, § 3, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de evaluatie en de loopbaan van het rijkspersoneel waarin wordt bepaald dat de voorstellen, per vacante betrekking, ten minste één kandidaat en ten hoogste vijf kandidaten omvatten die het directiecomité zal hebben gerangschikt volgens hun bekwaamheden inzake het beheer van overheidsdiensten.

Dientengevolge besluit de administratie nieuwe benoemingsvoorstellen te formuleren op grond van een geactualiseerde vergelijking van titels en verdiensten.

Op 31 januari 2007 vraagt zij aan de gewestelijke directeur invordering te Gent, Erwin Poppe om een nieuw schriftelijk advies te geven betreffende onder meer de verzoeker.

Op 7 februari 2007 maakt laatstgenoemde een advies over aan de administratie, waarin wordt besloten dat de verzoeker “totaal ongeschikt is” voor een managementfunctie.

3.7. Op 5 maart 2007 maakt de administrateur Invordering aan het directiecomité zijn voorstellen over tot toekenning van de bevorderingen tot directeur bij een fiscaal bestuur. XXXX en XXXX worden voorgedragen voor de betrekkingen van directeur te Brussel-district B en Antwerpen-district A. De verzoeker wordt niet langer voorgedragen voor bevordering tot directeur bij een fiscaal bestuur. Het advies met betrekking tot zijn kandidatuur, dat in verregaande mate is gebaseerd op de voormelde nota van de gewestelijk directeur invordering te Gent, luidt als volgt:

“de heer XXXX is voor deze betrekking de tweede gerangschikte kandidaat volgens graadanciënniteit.

In het vooruitzicht van een eventuele bevordering oefent betrokkene sedert 1 juli 2005 de functie uit van directeur bij een fiscaal bestuur bij het district Brugge van de gewestelijke directie Gent invordering.

Na zijn jarenlange ervaring als eerstaanwezend inspecteur diensthoofd te Brussel, werd aan betrokkene gedurende zes maanden de tijd gegeven om zich in te werken in deze nieuwe functie, zich een beeld te vormen van het district Brugge met de bedoeling de nodige initiatieven te nemen om zowel de algemene werking van dit district als de individuele werking van de kantoren te evalueren en te optimaliseren.

Een eerste evaluatie in januari 2006 was vernietigend : er werd geen enkel initiatief genomen om de werking van de comptabiliteitsinspecties en van de ontvangkantoren te evalueren of te verbeteren. De bezoeken aan de kantoren waren een aaneenschakeling van incidenten die met de werking van de kantoren weinig of geen verband hadden. Deze bezoeken zijn inhoudloos en geven geen meerwaarde aan de werking van de diverse diensten.

Tijdens een persoonlijk onderhoud met de gewestelijke directeur op 5 januari 2006 werd hij attent gemaakt op deze tekortkomingen. De kerngedachten van dit onderhoud werden dezelfde dag neergeschreven in een nota van de gewestelijke directeur en ter kennis gebracht van betrokkene. Op de inhoudelijke tekortkomingen werd door de hr. XXXX nooit gereageerd. Er werd hem gevraagd zijn doelstellingen in de verschillende kantoren mede te delen evenals de hiervoor noodzakelijk te nemen initiatieven. Slechts na meerdere aanmaningen werd een lijvig document opgestuurd naar de gewestelijke directeur dat zich beperkte tot een eenvoudige opsomming van de taken van de personeelsleden op de verschillende kantoren, zonder een grondige evaluatie hiervan. De rubriek ‘doelstellingen’ beperkte zich tot een afschrift van het reeds uitgevoerde werk door de onder zijn bevoegdheid ressorterende toezicht(ambtenaren).

Betrokkene geeft dus totaal geen inhoud aan de functie van directeur bij een fiscaal bestuur. Een betere en snellere inning van de belasting en het wegwerken van achterstand in de inning worden niet nagestreefd. Het toezicht op de diensten die onder zijn bevoegdheid vallen is miniem en hij stimuleert zeker geen coördinatie tussen deze diensten. Hij geeft onvoldoende ondersteuning aan de eerstaanwezend inspecteurs bij een fiscaal bestuur, diensthoofd en doet geen inspanningen om optimale werkomstandigheden te creëren. Hij bekommert zich niet om de permanente vorming van de personeelsleden en volgt de opleiding van jongeren en van interimarissen met onvoldoende ervaring niet op.

Zijn beleid kenmerkt zich door laksheid en een totaal gebrek aan initiatief. Betrokkene geeft de indruk helemaal niet gemotiveerd te zijn en hij slaagt er

niet in om in zijn functie van directeur een stuwende rol op te nemen. Hij neemt geen initiatieven om de invordering te stimuleren. Hij moet integendeel constant begeleid worden via vooropgestelde criteria, opdrachten en deadlines en dan nog slaagt hij er niet altijd in om dit tot een goed einde te brengen. Bovendien is de communicatie met zijn gewestelijk directeur nagenoeg onbestaande.

Thans loopt er een tuchtprocedure lastens betrokkene wegens feiten die zich afgespeeld hebben op 30 juni 2006. Tijdens de zitting van 21 november 2006 heeft het Personeelscomité Belastingen en Invordering als definitief voorstel van tuchtstraf een ‘terechtwijzing’ voorgesteld. Het Personeelscomité motiveerde als volgt : ‘overwegende dat de feiten zeker niet bijdragen tot het opbouwen van een positief imago van de administratie, overwegende dat betrokkene een leidinggevende functie uitoefent en dat zijn houding bijgevolg een voorbeeld moet zijn ten opzichte van de andere ambtenaren, overwegende dat de feiten in ieder geval een negatief beeld van betrokkene creëren, overwegende dat het in hem gestelde vertrouwen als leidinggevend ambtenaar een deuk heeft gekregen,’

De hr. XXXX heeft hiertegen op 27 december 2006 beroep aangetekend bij de Interdepartementale Raad van Beroep. Dit beroep werd nog niet behandeld.

Er is dus absoluut geen positieve evolutie in de instelling en in de gedragingen van betrokkene. Een directeur bij een fiscaal bestuur heeft een voorbeeldfunctie. Hij leidt immers één van de twee districten van de gewestelijke directie. Hij is geen ‘directie’ambtenaar maar wel een ‘rondreizend’ ambtenaar die de gewestelijke directeur ‘op het terrein’ bijstaat in de uitoefening van diens managementfunctie.

Betrokkene beschikt over te weinig innoverend vermogen en assertiviteit om de functie van directeur als manager uit te oefenen: niet alleen de bestaande organisatie beheren en leiden maar deze organisatie ook mee helpen veranderen vanuit een gefundeerde visie naar de toekomst.

Rekening houdend met wat voorafgaat, is het dus duidelijk dat de hr. XXXX niet over de vereiste elementaire kwaliteiten beschikt om een functie van directeur bij een fiscaal bestuur op een serene manier uit te oefenen. Bijgevolg wordt de hr. XXXX pas als laatste kandidaat gerangschikt (art. 14 van het Organiek Reglement).

Vermits betrokkene in het vooruitzicht van zijn eventuele benoeming de functie van directeur bij een fiscaal bestuur in het district Brugge nog steeds uitoefent, stel ik bovendien voor om de daadwerkelijke uitoefening van deze functie onmiddellijk te beëindigen.”

3.8. Bij het onderzoek van de kandidaturen op 7 maart 2007 sluit het directiecomité zich bij dit standpunt aan en wordt de verzoeker niet voorgesteld

voor bevordering. De nieuwe bevorderingsvoorstellen worden op 25 oktober 2007 betekend aan de kandidaten.

3.9. Op 8 november 2007 tekent de verzoeker bezwaar aan tegen de bevorderingsvoorstellen.

3.10. Op 18 januari 2008 wordt de verzoeker door het directiecomité gehoord. Hij legt een uitgebreide pleitnota met 27 bijlagen neer, waarin hij argumenten aanvoert tegen het op 7 februari 2007 uitgebrachte advies van de gewestelijk directeur invordering te Gent.

De notulen van de vergadering stellen het volgende met betrekking tot het verweer van de verzoeker:

“In het debat dat hierop volgt, wordt van gedachten gewisseld over de arbeidsrelatie van de h. XXXX met zijn hiërarchische meerdere. Ook de h. XXXX wordt verzocht hierover enige toelichting te verschaffen.

Uit bedoelde gedachtenwisseling kan worden besloten dat de h. XXXX zeer negatief is ingesteld. Hij blijkt zich vooral toe te leggen op het procedurele, maar gaat wel eens voorbij aan het inhoudelijke. Zijn bewering dat de beste resultaten in zijn district werden behaald, kan niet ontkend worden, maar dit blijkt het resultaat te zijn van het feit dat de betalingen zeer gemakkelijk binnenkomen en geenszins te wijten is aan het optreden van de h. XXXX.

Om de aangehaalde redenen en na te hebben vastgesteld dat betrokkene geen enkel nieuw element naar voren heeft gebracht dat van aard is om de uitgebrachte benoemingsvoorstellen in vraag te stellen, beslist het Directiecomité om de klacht van de h. XXXX zonder enig gevolg aan het dossier toe te voegen.”

3.11. Bij arrest nr. 185.568 van 31 juli 2008 van de Raad van State wordt de benoeming van Erwin Poppe tot gewestelijk directeur te Gent vernietigd. Dientengevolge bezet de betrokkene opnieuw zijn vorige betrekking van directeur te Gent-district Brugge. Deze betrekking is dan ook niet langer vacant.

3.12. Op 1 augustus 2008 worden de voorstellen die werden geformuleerd op de vergadering van 18 januari 2008 bekrachtigd.

3.13. Op 10 december 2008 maakt de administratie het benoemingsdossier over aan de minister. Voorgesteld wordt om XXXX te bevorderen in de betrekking te Brussel-district B en XXXX in de betrekking te Antwerpen-district A.

Bij koninklijk besluit van 14 januari 2009 worden XXXX en XXXX effectief bevorderd tot directeur bij een fiscaal bestuur te Brussel en te Antwerpen.

Het benoemingsbesluit wordt op 10 juli 2009 betekend aan de verzoeker en bij uittreksel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 30 december 2009.

3.14. Bij koninklijk besluit van 29 juni 2009 wordt XXXX met ingang van 1 december 2009 eervol ontslag verleend uit zijn ambt wegens het bereiken van de leeftijdsgrens.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Ambtshalve onderzoek van de ontvankelijkheid van het beroep, in zoverre het gericht is tegen de bevordering van XXXX

4. In haar laatste memorie laat de tussenkomende partij onder meer gelden dat XXXX hangende het geding gepensioneerd is. De verwerende partij bevestigt zulks met een schrijven van 13 april 2011, waarin zij voorts stelt dat “de betrekking van directeur bij een fiscaal bestuur te Antwerpen-district A [...] nadien nog niet opnieuw vacant [werd] verklaard”.

5. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat XXXX met ingang van 1 december 2009 gepensioneerd is. Hij heeft bijgevolg de administratie verlaten en de betrekking kan opnieuw vacant worden verklaard,

zodat de bestreden benoeming van XXXX voor de verzoeker geen beletsel meer kan vormen om opnieuw de betrekking van directeur te Antwerpen-district A te ambiëren.

Bijgevolg doet de verzoeker niet langer blijken van het rechtens vereiste belang bij zijn beroep gericht tegen het tweede onderdeel van het bestreden koninklijk besluit houdende de benoeming van XXXX.

Exceptie van de tussenkomende partij

6. In haar laatste memorie merkt de tussenkomende partij bij wijze van exceptie op dat zij met ingang van 1 juni 2010 is aangesteld als waarnemend gewestelijk directeur, zodat de betrekking van directeur van het district Brussel B, die middels onderhavig annulatieberoep wordt bestreden, tijdelijk opnieuw diende ingevuld te worden. De verzoeker, die nochtans werd aangeschreven om zich voor die functie kandidaat te stellen, heeft nagelaten om te postuleren. Indien de verzoeker effectief een bevordering tot directeur zou willen bekomen, dan zou hij, aldus de tussenkomende partij, zich ongetwijfeld kandidaat gesteld hebben om aan te tonen dat hij wel degelijk beschikt over de vereiste capaciteiten om een directeursfunctie waar te nemen. Zulks doet vragen rijzen omtrent het belang van de verzoeker.

Beoordeling

7. De voornaamste betrachting van een verzoeker die de bevordering van een tegenkandidaat aanvecht is, om door een eventuele nietigverklaring te verkrijgen dat die betrekking opnieuw vacant wordt verklaard teneinde de kans te krijgen om zelf in die betrekking te worden aangesteld of benoemd.

Door de aanstelling van de tussenkomende partij in een hogere functie, heeft de tussenkomende partij de betrekking waarin zij vast benoemd was,

niet verlaten. Derhalve is de door de verzoeker geambieerde functie niet opnieuw vacant geworden.

De omstandigheid dat de verzoeker niet heeft gekandideerd voor de tijdelijke uitoefening van de functie van de tussenkomen partij, is niet van aard om hem het belang bij zijn beroep te ontzeggen.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

8. De verzoeker voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de formele motiveringswet), van de materiële motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsplicht en van het vermoeden van onschuld.

Hij voert aan dat de motiveringsplicht werd geschonden doordat het directiecomité niet aangeeft, zelfs niet op impliciete wijze, waarom de argumenten niet werden aanvaard die hij formuleerde tegen het advies, dat de gewestelijk directeur over hem uitbracht, advies dat door de administrateur Invorderingen is overgenomen en waarop de beslissing om hem niet meer voor te stellen is gesteund. Het directiecomité heeft zich immers beperkt tot de overweging dat “geen enkel element naar voren werd gebracht dat van aard is om de aangevochten voorstellen in vraag te stellen”.

Bovendien is de formele motiveringsplicht geschonden doordat niet wordt gemotiveerd waarom in januari 2007 nieuwe voorstellen werden opgemaakt op grond van een geactualiseerde vergelijking van de titels en

verdiensten, terwijl zulks door de minister in zijn schrijven van 28 september 2006 niet werd gevraagd.

De verzoeker stelt voorts dat zowel de gewestelijk directeur als de administrateur onzorgvuldig tewerk zijn gegaan door zich zonder enige terughoudendheid te baseren op beoordelingen die door de verzoeker werden betwist in een procedure die nog hangende was.

Ten slotte stelt de verzoeker dat de gewestelijk directeur die het advies over hem heeft uitgebracht daartoe niet bevoegd was, aangezien zijn benoeming op 31 juli 2008 werd vernietigd.

9. De tussenkomende partij stelt in haar laatste memorie dat niet valt in te zien hoe in onvoldoende mate rekening zou zijn gehouden met de argumenten van de verzoeker, nu alle actoren de bezwaren van de verzoeker hebben gelezen, zij de verzoeker hebben gehoord en in verschillende adviezen hun zienswijze dienaangaande naar voor hebben gebracht.

Zij wijst er voorts op dat de argumentatie van het directiecomité met betrekking tot haar eigen kandidatuur veel positiever was dan die van de verzoeker en dat haar benoeming niet in het gedrang mag komen door de tussen de verzoeker en de gewestelijk directeur te Gent ontstane problemen.

Beoordeling

10. De benoeming van Erwin Poppe tot gewestelijk directeur is bij arrest nr. 185.568 van 31 juli 2008 vernietigd. Die vernietiging impliceert evenwel niet dat alle handelingen die hij stelde toen de benoemingsbeslissing effectief uitwerking had buiten het rechtsverkeer geplaatst moeten worden. Zulks aannemen zou onverenigbaar zijn met het beginsel van de continuïteit van de openbare dienst.

Voor het overige toont de verzoeker niet aan waarom het advies van de genoemde gewestelijk directeur de bestreden benoemingsbeslissing zou vitiëren.

Dit onderdeel van het eerste middel kan bijgevolg niet worden aangenomen.

11. De verzoeker kan niet worden bijgetreden waar hij voorhoudt dat de formele motiveringsplicht werd geschonden doordat de administratie niet motiveert waarom zij in januari 2007 nieuwe voorstellen heeft opgemaakt op grond van een geactualiseerde vergelijking van de titels en verdiensten. Geen enkele regel verplicht de overheid immers om formeel te motiveren waarom zij meende de procedure deels te moeten overdoen. Overigens belet niets een bestuur om negatieve aspecten die haar over een kandidaat ter ore komen, bij een benoemingsprocedure te betrekken. Bovendien kan het de verwerende partij niet ten grieve geduid worden dat zij er na het schrijven van 28 september 2006 van de minister voor geopteerd heeft om geactualiseerde beoordelingen over de kandidaten te vragen, aangezien de procedure op dat ogenblik al enkele jaren aansleepte en de evaluaties van de kandidaten reeds twee jaar voordien werden uitgebracht. De vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten dient immers te steunen op recente gegevens.

12. De verwerende partij heeft bij de rangschikking van de kandidaten de anciënniteit in acht genomen en derhalve steeds de naar anciënniteit eerst gerangschikte kandidaat voorgesteld, behoudens wanneer er een reden was waarom deze niet of minder geschikt was dan een op grond van anciënniteit na hem gerangschikte kandidaat.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoeker niet werd voorgedragen voor bevordering op grond van een uiterst negatief advies aangaande zijn functioneren dat op 7 februari 2007 werd uitgebracht door de gewestelijk directeur te Gent.

Bij het beoordelen van de geschiktheid van de kandidaten moet de overheid een nauwkeurig en grondig onderzoek wijden aan hun titels en verdiensten. Daarbij kunnen negatieve feiten in aanmerking worden genomen voor zover ze als terdege bewezen kunnen worden beschouwd.

Tegen de bevorderingsvoorstellen van 7 maart 2007, die zonder meer op voormeld negatief advies zijn gebaseerd, heeft de verzoeker bezwaar aangetekend.

Het negatief advies van de gewestelijk directeur heeft in essentie betrekking op het feit dat de verzoeker geen initiatieven zou nemen als waarnemend directeur te Gent - district Brugge, dat elke communicatie met de gewestelijk directeur, die de verzoeker negatief evalueerde, ontbreekt, dat de bezoeken van de verzoeker aan de verschillende kantoren inhoudsloos en geen meerwaarde inhouden, voor wat de werking van de verschillende diensten betreft, waarover de verzoeker de leiding had.

In zijn uitgebreide pleitnota van 18 januari 2008, die de verzoeker onderbouwt met verschillende bijlagen, tracht hij de negatieve evaluaties van de gewestelijke directeur te weerleggen. De verzoeker legt deze pleitnota, na voorlezing, neer ter zitting van het directiecomité op 18 januari 2008, tijdens dewelke zijn bezwaarschrift wordt behandeld.

Het directiecomité wisselt van gedachten over de arbeidsrelatie van de verzoeker met zijn gewestelijk directeur en uit deze gedachtenwisseling besluit het directiecomité dat de verzoeker zeer negatief is ingesteld en dat hij zich vooral blijkt toe te leggen op het procedurele, maar wel eens voorbijgaat aan het inhoudelijke. Voornoemd besluit is een nieuw element dat niet voorkomt in de negatieve evaluatie van de gewestelijk directeur en dat bovendien niet wordt gemotiveerd. Voorts besluit het directiecomité dat de verzoeker geen enkel nieuw

element naar voor heeft gebracht dat van aard is om de uitgebrachte benoemingsvoorstellen in vraag te stellen.

In dit verband wordt vastgesteld, dat hoewel de directieraad niet verplicht is om alle argumenten vervat in de pleitnota van de verzoeker te beantwoorden, evenwel niet kan worden aangenomen, gelet op de concrete gegevens die de verzoeker aanreikt ter weerlegging van de negatieve evaluatie van zijn gewestelijk directeur, dat het directiecomité het bezwaarschrift van de verzoeker beantwoordt met enkele bemerkingen van algemene aard die geenszins tegemoetkomen aan de grieven van de verzoeker gericht tegen zijn negatieve evaluatie geformuleerd door zijn hiërarchische overste.

13. Bijgevolg is het middel gegrond in de mate dat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd.

VI. Anonimisering

14. De verzoeker vraagt in zijn verzoekschrift de anonimisering van het arrest, wat hem betreft, bij de publicatie ervan. De tussenkommende partij vraagt in haar laatste memorie eveneens de anonimisering van het arrest, ten aanzien van alle natuurlijke personen betrokken in het geschil.

Luidens artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State kan iedere partij bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig wordt gemaakt op elk moment van de rechtspleging en totdat de debatten gesloten zijn, eisen dat bij de publicatie van het arrest of de beschikking de identiteit van de natuurlijke personen niet zou worden bekendgemaakt.

15. Niets staat aan de inwilliging van de vragen tot anonimisering in de weg.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het koninklijk besluit van 14 januari 2009 voor zover XXXX wordt bevorderd tot directeur bij een fiscaal bestuur te Brussel-district B.

2. Het beroep wordt voor het overige verworpen.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

4. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de natuurlijke personen betrokken bij het geschil niet bekendgemaakt.

5. Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het gedeeltelijk vernietigde besluit.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 september 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Wim Geurts,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

André Vandendriessche